

Kresni večer.

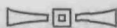
*In skloni dan se na zapad,
pokojno zvezda sveti,
prihaja hlad iz gorskih dalj,
in deca kres si neti.*

*Gori, gori nebeški sij,
prek polj in trat vzdrhteva,
in deca peva bajni spev,
da do neba odmeva.*

*In skloni k zemlji se nebo
kot dete k mamki srečni,
pritisne ji poljub drhteč
v ljubezni bajni, večni . . .*

*In sama radost kroginkrog,
nadzemski raj na zemlji:
nebeška noč, prelestna noč,
objemlji nas, objemlji!*

Sokolov.

Prošnja.

*Meglíce nad poljem gredó
čez sinje nebo . . .
In toga se seli v srce
in solze v oko.*

*Vsa žalostna daljna je stran,
nič solnca nikjer,
nič cvetja na polju ni več,
nič petja zvečer . . .*

*Ah, sklóni se, sinje nebo,
poljubi zemljó,
da radost priplove v srce
in v rosno oko!*

Sokolov.

Zjutraj.

*Tiho sanja zgodnje jutro,
solčni žarek se zbudi,
brž odbegne vsaka senca,
loza v pesmi zašumi.*

*Čez ves daljni svet prostrani
solnce vrže zlat nakit;
vstane, zadrhti priroda,
lepa vsa kot solčni svet!*

E. Gangl.

